

Motion till riksdagen 2007/08:C324

av **Johan Linander och Roger Tiefensee (c)**

Arbetsgivares regressrätt vid personskada

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om arbetsgivares regressrätt vid personskada.

Motivering

Personskadekommittén överlämnade i januari 2002 sitt betänkande ”Samordning och regress – Ersättning vid personskada” (SOU 2002:1). Det har snart gått sex år sedan betänkandet överlämnades. Den socialdemokratiska regeringen visade ointresse för frågan och gjorde ingenting under hela förra mandatperioden. Uppenbarligen tyckte den förra regeringen inte att Personskadekommitténs förslag var tillräckligt intressanta eller bra för att det skulle bli någon proposition. Detta är otillfredsställande eftersom kommitténs förslag var mycket väl genomtänkta. Nu har vi en regering med intresse för näringspolitik och små företags konkurrensvillkor, och det finns goda förutsättningar för att en proposition ska skrivas i den riktning som kommittén föreslagit.

Kommittén hade i uppdrag att behandla samordningsfrågor vid personskada mellan skadestånd, offentliga försäkringar och andra försäkringar. Vi nöjer oss med att ta upp arbetsgivares regressrätt vid personskada.

För speciellt små företag kan det vara mycket besvärligt när en anställd inte kan arbeta på grund av sjukdom eller skada. Oavsett anledning till den anställdas frånvaro är arbetsgivaren skyldig att betala sjuklön, vilket kan upplevas som mycket orättvist. Alldeles oacceptabelt blir det när en arbetsgivare tvingas att betala sjuklön trots att det finns en annan person som bär skuld till den uppkomna skadan. När det gäller andra kostnader finns en regressrätt gentemot den som är ansvarig för skadan, men när det gäller arbetsgivares sjuklönekostnader saknas regressrätt.

Fel! Okänt namn på

Det är inte rimligt att det är en helt oskyldig arbetsgivare som slutligt ska stå för ersättningen till den som drabbats av en skada. Det borde givetvis vara den som är skyldig till skadan och därmed kostnaden som också ska betala.

Stockholm den 1 oktober 2007

Johan Linander (c)

Roger Tiefensee (c)